

Պարույր Սևակ

Արշալույսից առաջ

Արշալույսից առաջ քունն ավելի խորն է:

Նահանջած են լինում մղձավանջներն արդեն:

Օդը երազներ է տեղափոխում,

Դեռ ձև ու կերպ չառած նոր երազներ պես-պես՝

Ծնված տրրամվայի գրընգոցից մրսկան,

Ողջունի տեղ հնչող երեխայի լացից,

Թարմ բուրմունքից հացի,

Որ լուռ թևավորվում

Եվ փակ մեքենայում էլ չի՝ տեղավորվում:

Հիմա հավատում են երազներին

Շատ քչերը կյանքում:

Ես նրանց մեջ չկամ:

Եվ քանի որ չկամ՝

Ինձ խղճում են

(Նախանձելի բան չէ խելքի գալը)...

...Արշալույսից առաջ քունն ավելի խորն է,

Բայց մոտիկ է նաև արթնացումը:

-Կբացվի նոր մի օր՝

Ինչպես աչքակապը

(Մանուկ հասակում են պահմտոցի խաղում):

Կբացվի նոր մի օր՝

Ինչպես վիրակապը

(Երեկվա խոր վերքն է սպիացել արդեն):

Ու եթե խոր վերքն է սպիացել արդեն,

Արժի՞ արդյոք հիմա,

Արժի՞ ասել արդյոք,

Որ վերքերը, ճիշտ է, լավանում են,

Բայց դրանցից միշտ էլ կրճատվում է մաշկը...

13.XI.1961թ.

Երևան